

INTRODUCERE

În Suedia, lichidările judiciare (*konkurs*), restructurările de întreprinderi (*företagsrekonstruktion*), precum și ajustarea datoriilor (*skuldsanering*) intră sub incidența Regulamentului UE privind procedurile de insolvență. Aici puteți consulta, în conformitate cu dispozițiile articolului 86 alineatul (1) din Regulamentul privind procedurile de insolvență astfel cum a fost revizuit, o descriere succintă a anumitor aspecte ale reglementărilor suedeze referitoare la procedurile respective. Descrierea nu este exhaustivă.

LICHIDARE JUDICIARĂ

Informații generale

Lichidarea judiciară este o formă de executare silită de natură generală, în cadrul căreia toți creditorii debitorului mobilizează, în mod colectiv și forțat, toate bunurile debitorului pentru a-și recupera creanțele. În timpul unei lichidări judiciare, activele din patrimoniul debitorului sunt valorificate în numele creditorilor. Patrimoniul debitorului este gestionat de unul sau mai mulți administratori judiciari. Administratorul judiciar are rolul de a gestiona patrimoniul. Examinarea cererii pentru deschiderea unei proceduri de lichidare judiciară, luarea deciziei de lichidare și gestionarea lichidării judiciare au loc în cadrul unei proceduri de lichidare judiciară în fața instanței locale (*tingsrätt*). În cursul procedurii, Tribunalul de Primă Instanță decide cu privire la o serie de aspecte, cum ar fi distribuția patrimoniului sau necesitatea de a institui o procedură de monitorizare. De asemenea, instanța locală se reunește, în special, pentru a primi jurământul debitorului la momentul depunerii inventarului patrimoniului. Administratorul judiciar este plasat sub controlul unei autorități, Agenția națională de executare silită (*Kronofogdemyndigheten*).

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Informații generale

Un operator economic care se confruntă cu dificultăți de plată poate, prin decizie a instanței, să beneficieze de o procedură specifică pentru restructurarea activității sale („restructurare de întreprindere”). În cazul unei restructurări de întreprindere, un administrator (*rekonstruktör*) numit de instanță trebuie să stabilească, pe de o parte, dacă activitatea debitorului poate fi urmărită în întregime sau parțial și, după caz, în ce mod, și, pe de altă parte, dacă sunt îndeplinite condițiile pentru ca debitorul să ajungă la un acord financiar cu creditorii săi (concordat). În îndeplinirea misiunii sale, administratorul judiciar trebuie să se asigure că nu se aduce atingere intereselor creditorilor. O decizie de restructurare a unei întreprinderi nu implică nicio restricție oficială privind capacitatea debitorului.

AJUSTAREA DATORIILOR

Informații generale

Sistemul de ajustare a datoriilor implică faptul că un creditor este eliberat, în parte sau integral, de responsabilitatea plății datoriilor la care se referă procedura de ajustare a datoriilor. Începând din noiembrie 2016, vor exista două forme de ajustare a datoriilor în Suedia: ajustarea datoriilor prevăzută de legea cu același nume (*skuldsaneringslagen* - Legea privind ajustarea datoriilor) și ajustarea datoriilor pentru întreprinderi (*F-skuldsanering*) în conformitate cu legea ononimă (*lagen om skuldsanering för företagare* - Legea privind ajustarea datoriilor pentru antreprenori). Cele două forme de ajustare a datoriilor sunt descrise în continuare.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

O procedură de lichidare judiciară poate fi introdusă atât pentru persoane juridice, cât și pentru persoane fizice (inclusiv pentru persoane fizice care nu desfășoară nicio activitate economică).

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Restructurarea unei întreprinderi poate fi inițiată atât pentru persoane juridice, cât și pentru persoane fizice, cu condiția să fie vorba despre un operator economic. Anumite persoane juridice sunt excluse din domeniul de aplicare a legii în materie, de exemplu societățile pe acțiuni în domeniul activității bancare (*bankaktiebolag*), instituțiile de credit, întreprinderile de asigurări și întreprinderile de investiții.

AJUSTAREA DATORIILOR

Se poate acorda o ajustare a datoriilor pentru persoane fizice (inclusiv persoane fizice care desfășoară o activitate economică individuală).

Dosarele pentru ajustarea datoriilor sunt examinate în primă instanță de Agenția națională de executare silită.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

O ajustare a datoriilor pentru întreprinderi poate fi acordată unei persoane fizice care este

1. un antreprenor care desfășoară o activitate economică, în cazul în care gradul său de îndatorare este strâns legat de această activitate,
 2. un antreprenor care desfășoară o activitate economică, în cazul în care datoriile legate de această activitate pot fi plătite în mod normal sau incapacitatea de a rambursa aceste datorii este doar temporară, sau
 3. o rudă a unui antreprenor, în cazul în care gradul de îndatorare al acestei rude este strâns legat de activitatea economică a antreprenorului.
- Prin rudă se înțelege soțul/soția, partenerul de viață, tatăl, mama, un frate sau o soră a antreprenorului sau un copil al soțului/soției sau al partenerului de viață.

Dosarele de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi sunt examinate în primă instanță de Agenția națională de executare silită.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Pentru ca o procedură de lichidare judiciară să fie deschisă, trebuie să existe insolvența debitorului. Prin insolvență, se înțelege faptul că debitorul nu mai este în măsură să își ramburseze în mod normal datoriile și că această incapacitate nu este doar temporară. O declarație de insolvență a debitorului nu poate fi respinsă, cu excepția unui motiv special. Există, în același timp, anumite norme privind prezumția aplicabile probei în materie de insolvență. De exemplu, debitorul trebuie, cu excepția cazului în care se consideră altfel, să fie considerat în stare de insolvență atunci când, în caz de executare în temeiul capitolului 4 din Codul de executare silită (*utsökningsbalken*), s-a constatat, în cursul perioadei de șase luni care precede cererea de deschidere a unei

proceduri de lichidare judiciară, că acesta nu dispunea de activele necesare pentru plata integrală a unei creanțe care a condus la punere sub sechestru. Același lucru este valabil dacă debitorul s-a declarat în încetare de plăți.

Cererea de deschidere a unei proceduri de lichidare judiciară poate fi introdusă de către debitor sau de către un creditor.

Dacă există motive rezonabile pentru a admite o cerere de deschidere a procedurii de lichidare judiciară și dacă aceste motive indică faptul că debitorul ascunde bunuri, instanța poate să dispună, în cazul în care există un motiv întemeiat pentru a face acest lucru, sechestrul asigurător al bunurilor debitorului până când cererea este examinată. Este posibil, de asemenea, să se dispună o interdicție de călătorie.

Instanța locală trebuie să publice imediat hotărârea de declarare a lichidării judiciare. Hotărârea de declarare a lichidării judiciare intră în vigoare imediat, astfel încât debitorul nu mai poate dispune de bunurile sale după notificarea hotărârii, dar există unele măsuri de protecție a încrederii legitime față de terți. A se vedea, de asemenea, secțiunea „Care sunt competențele de care dispune debitorul, respectiv practicianul în insolvență?”

Este posibil să se introducă o cale de atac împotriva unei decizii a instanței locale de a deschide o procedură de lichidare judiciară sau de a respinge o cerere de deschidere a procedurii de lichidare judiciară.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

O cerere de restructurare a unei întreprinderi poate fi înaintată de către debitor sau de către un creditor. O decizie de restructurare a unei întreprinderi poate fi pronunțată numai în cazul în care se poate presupune că debitorul nu își poate plăti datoriile exigibile sau că o astfel de incapacitate va interveni în scurt timp. Decizia de restructurare a unei întreprinderi nu poate fi pronunțată în absența unor motive întemeiate pentru a se presupune că obiectivul restructurării poate fi atins. Nu se poate admite o cerere din partea unui creditor decât dacă debitorul a autorizat cererea.

În cazul în care cererea a fost făcută de către debitor, instanța trebuie să o examineze fără întârziere, cu condiția ca cererea să nu fi fost depusă ulterior unei cereri depuse de un creditor și după ce instanța a considerat că ar trebui să se întrunească pentru a examina cauza. În cazul în care cererea a fost făcută de către un creditor, instanța trebuie să organizeze o ședință pentru examinarea acesteia. Ședința respectivă trebuie să aibă loc în termen de două săptămâni de la primirea cererii la instanță. În cazul în care motive speciale justifică acest lucru, ședința poate avea loc mai târziu, dar în termen de cel mult șase săptămâni.

Dacă admite o cerere, instanța trebuie, simultan, să numească un administrator. Pot fi desemnați mai mulți administratori, dacă este necesar. În termen de o săptămână de la pronunțarea deciziei, administratorul trebuie să notifice decizia respectivă tuturor creditorilor cunoscuți. Decizia de restructurare trebuie să fie pusă în aplicare fără întârziere, cu excepția cazului în care instanța a decis altfel.

AJUSTAREA DATORIILOR

O cerere de ajustare a datoriilor trebuie să fie înaintată de către debitor. Dacă cererea nu este considerată inadmisibilă sau respinsă, decizia de a iniția ajustarea datoriilor trebuie să fie luată cât mai curând posibil. Cererea poate fi respinsă, de exemplu, în cazul în care reiese chiar din cerere sau din alte elemente disponibile că nu sunt îndeplinite condițiile pentru o ajustare a datoriilor.

Ajustarea datoriilor se acordă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. debitorul este o persoană fizică ale cărei interese principale sunt situate în Suedia,
2. debitorul nu mai este în măsură să își ramburseze în mod normal datoriile și se poate considera, pe baza tuturor circumstanțelor cauzei, că această incapacitate va persista în viitorul apropiat (debitorul trebuie să fie „insolvabil recunoscut” - *kvalificerat insolvent*) și
3. ajustarea datoriilor pare rezonabilă având în vedere situația personală și financiară a debitorului.

Se aplică următoarele restricții:

1. Un debitor care face obiectul unei interdicții privind activitatea economică nu poate beneficia de o ajustare a datoriilor.
2. Dacă debitorul este un operator economic, ajustarea datoriilor nu poate fi acordată decât în cazul în care situația financiară a activității economice este ușor de înțeles.
3. În cazul în care debitorul a beneficiat deja de o ajustare a datoriilor, o nouă decizie în acest sens poate fi luată numai dacă motive speciale justifică acest lucru.

În cazul în care se ia o decizie preliminară, aceasta trebuie să fie publicată fără întârziere în Post och Inrikes Tidningar (Jurnalul Oficial al Suediei). O notificare va trebui să fie trimisă, de asemenea, creditorilor cunoscuți, în termen de cel mult o săptămână de la data publicării. În publicare și în notificare, creditorii sunt invitați, în special, în termen de o lună de la data publicării, să declare în scris creanțele pe care le dețin asupra debitorului, să ofere detalii cu privire la creanțele respective, să furnizeze alte informații relevante pentru examinarea cauzei și să precizeze contul în care vor trebui efectuate plățile în momentul ajustării datoriilor.

Decizia preliminară poate fi contestată în termen de trei săptămâni de la data la care a fost luată.

După decizia preliminară, sechestrul în temeiul creanțelor apărute înainte de data deciziei sunt excluse înainte să se fi pronunțat o hotărâre definitivă privind ajustarea datoriilor. Cu toate acestea, creanțele care nu fac obiectul ajustării datoriilor nu sunt implicate. De asemenea, sechestrul rămân posibile în cazul în care sunt dispuse de instanță la cererea unui creditor, pe bază de plângere.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

O cerere de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi trebuie să fie prezentată de către debitor. Dacă cererea nu este considerată inadmisibilă sau respinsă, decizia de a iniția ajustarea datoriilor trebuie să fie luată cât mai curând posibil. Cererea poate fi respinsă, de exemplu, în cazul în care reiese chiar din cerere sau din alte elemente disponibile că nu sunt îndeplinite condițiile pentru o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi.

Ajustarea datoriilor pentru întreprinderi se acordă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. debitorul își are interesele principale în Suedia,
2. debitorul nu mai este în măsură să își ramburseze în mod normal datoriile și se poate considera, ținând seama de toate circumstanțele cazului, că această incapacitate va persista în viitorul apropiat (debitorul trebuie să fie „insolvabil recunoscut” - *kvalificerat insolvent*) și
3. ajustarea datoriilor pare rezonabilă având în vedere situația personală și financiară a debitorului.

Următoarele restricții se aplică:

1. Un debitor care face obiectul unei interdicții privind activitatea economică nu poate beneficia de o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi.
2. Dacă activitatea economică a antreprenorului se desfășoară sau s-a desfășurat într-un mod care nu poate fi justificat, ajustarea datoriilor pentru întreprinderi nu poate fi acordată.
3. Dacă debitorul are o capacitate de plată trimestrială inferioară unei șeptimi din valoarea de bază indexată la prețurile prevăzute în capitolul 2 articolele 6 și 7 din Codul asigurărilor sociale (*socialförsäkringsbalken*, și anume aproximativ 6 300 SEK în 2016), ajustarea datoriilor pentru întreprinderi nu poate fi acordată.
4. În cazul în care debitorul a beneficiat deja de o ajustare a datoriilor, o nouă decizie în acest sens poate fi luată numai dacă motive speciale justifică acest lucru.

În cazul în care se ia o decizie preliminară, aceasta trebuie să fie publicată fără întârziere în Post- och Inrikes Tidningar (Jurnalul Oficial al Suediei). O notificare va trebui să fie trimisă, de asemenea, creditorilor cunoscuți, în termen de cel mult o săptămână de la data publicării. În publicare și în notificare,

creditorii sunt invitați, în special, în termen de o lună de la data publicării, să declare în scris creanțele pe care le dețin asupra debitorului, să ofere detalii cu privire la creanțele respective, să furnizeze alte informații relevante pentru examinarea cauzei și să precizeze contul în care vor trebui efectuate plățile în momentul ajustării datoriilor pentru întreprinderi.

Decizia preliminară poate fi contestată în termen de trei săptămâni de la data la care a fost luată.

După decizia preliminară, sechestrul în temeiul creanțelor apărute înainte de data deciziei sunt excluse înainte să se fi pronunțat o hotărâre definitivă privind ajustarea datoriilor pentru întreprinderi. Cu toate acestea, creanțele care nu fac obiectul ajustării datoriilor pentru întreprinderi nu sunt implicate. De asemenea, sechestrul rămân posibile în cazul în care sunt dispuse de instanță la cererea unui creditor, pe bază de plângere.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Cu excepția cazurilor în care există dispoziții speciale în normele de derogare referitoare la actele juridice ale debitorului sau ale unei părți terțe imediat după hotărârea de declarare, toate bunurile aparținând debitorului la data notificării hotărârii de declarare sau care îi revin acestuia pe durata procedurii de lichidare judiciară și care sunt adecvate pentru punerea sub sechestrul al cătuiesc patrimoniul la care se referă procedura. Bunurile care pot fi reintegrate în patrimoniu în raport cu falimentul sunt incluse, de asemenea. Pentru persoanele fizice, se aplică norme speciale în ceea ce privește salariul și celelalte bunuri de care debitorul are nevoie pentru subsistență. Debitorul poate păstra anumite bunuri de acest tip.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Administratorul trebuie, în termen de o săptămână de la decizia de restructurare, să notifice decizia tuturor creditorilor cunoscuți. Notificarea trebuie să fie însoțită de un inventar preliminar al activelor și al datoriilor debitorului. Rezultă de aici că procedura se referă la totalitatea activelor. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că restructurarea unei întreprinderi poate să se încheie printr-un concordat judiciar, fără ca acest lucru să fie neapărat necesar.

Creanțele legate de contracte pe care debitorul le-a încheiat cu acordul administratorului în cadrul procedurii de restructurare sunt însoțite de un privilegiu general. În consecință, sunt favorizate contractele, de exemplu în materie de finanțare, care sunt încheiate în cursul procedurii de restructurare cu acordul administratorului.

AJUSTAREA DATORIILOR

Decizia de ajustare a datoriilor trebuie să conțină un plan de rambursare. Cu excepția cazului în care există motive importante pentru a defini o durată mai scurtă, planul de rambursare trebuie să se întindă pe o perioadă de cinci ani. Planul de rambursare începe să curgă începând cu data adoptării deciziei de ajustare a datoriilor. Întrucât debitorul începe să efectueze rambursările încă de la adoptarea deciziei preliminare, durata deciziei preliminare va fi scăzută, în mod normal, din durata planului de rambursare.

Suma care urmează să fie plătită de către debitor va fi stabilită astfel încât ajustarea datoriilor să vizeze toate activele și veniturile debitorului după deducerea rezervei care îi permite debitorului să asigure subsistența sa și a familiei sale. De asemenea, se poate stabili o rezervă pentru rambursarea unor creanțe neacoperite de ajustarea datoriilor.

În cazul în care situația financiară a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ ulterior deciziei de ajustare a datoriilor, iar acest lucru se datorează unor circumstanțe care nu erau previzibile, creditorii și debitorul pot solicita reexaminarea deciziei.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Decizia de ajustare a datoriilor trebuie să conțină un plan de rambursare. Planul de rambursare trebuie să acopere o perioadă de trei ani. Planul de rambursare începe să curgă începând cu data adoptării deciziei de ajustare a datoriilor. Întrucât debitorul începe să efectueze rambursările încă de la adoptarea deciziei preliminare, durata deciziei preliminare va fi scăzută, în mod normal, din durata planului de rambursare.

Suma care urmează să fie plătită de către debitor va fi stabilită astfel încât ajustarea datoriilor să vizeze toate activele și veniturile debitorului după deducerea rezervei care îi permite debitorului să asigure subsistența sa și a familiei sale. De asemenea, se poate stabili o rezervă pentru rambursarea unor creanțe neacoperite de ajustarea datoriilor.

În cazul în care situația financiară a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ ulterior deciziei de ajustare a datoriilor, creditorii și debitorul pot solicita reexaminarea deciziei.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Încă de la pronunțarea unei decizii de lichidare judiciară, debitorul este deposedat de bunurile care constituie patrimoniul pe care îl vizează procedura. De asemenea, debitorul nu poate să își asume angajamente care pot fi invocate în cadrul lichidării judiciare. Există dispoziții derogatorii în acest sens. În cursul lichidării judiciare, un administrator judiciar reprezintă masa creditorilor. Acesta este numit de instanța locală. Administratorul judiciar trebuie să dispună de înțelegerea și experiența specifice necesare pentru îndeplinirea misiunii sale și să prezinte, în plus, toate garanțiile pentru finalizarea acesteia. Persoanele angajate într-o instanță nu pot fi administratori judiciari. De asemenea, o persoană recuzabilă nu poate fi numită ca administrator.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Un administrator judiciar trebuie să dispună de înțelegerea și experiența specifice impuse de misiunea sa, să se bucure de încrederea creditorilor și, în plus, să prezinte toate garanțiile pentru îndeplinirea misiunii sale.

Administratorul trebuie să examineze situația financiară a debitorului și, de comun acord cu acesta, să stabilească un plan care prezintă modalitățile de realizare a obiectivelor restructurării întreprinderii (plan de restructurare). Planul trebuie să fie comunicat instanței și creditorilor. Administratorul poate recurge la asistenți specializați.

Debitorul are obligația de a comunica administratorului toate informațiile cu privire la situația sa financiară care sunt relevante pentru restructurarea activității sale. Debitorul trebuie să urmeze instrucțiunile administratorului cu privire la modul în care ar trebui să se desfășoare activitatea sa. Debitorul nu poate întocmi anumite acte juridice fără acordul administratorului. Acesta nu poate, printre altele, să ramburseze datoriile contractate înainte de luarea deciziei, să ia angajamente noi, să vândă sau să pună sub gaj bunuri de importanță esențială pentru activitatea sa de debitor. Dacă debitorul încalcă aceste obligații, acest lucru nu afectează însă valabilitatea actului.

AJUSTAREA DATORIILOR

Nu este numit un administrator. Debitorul își păstrează dreptul de a dispune de bunurile sale pe parcursul ajustării datoriilor.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Nu este numit un administrator. Dreptul debitorului de a dispune de bunurile sale nu este limitat în cursul procedurii.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

LICHIDARE JUDICIARĂ

O creanță deținută asupra debitorului care poate să fie solicitată în cadrul lichidării judiciare poate fi utilizată de către creditor pentru a compensa o creanță pe care debitorul o deține asupra acestuia în momentul în care decizia de inițiere a procedurii de lichidare judiciară a fost notificată. CU toate acestea, o astfel de operațiune nu este posibilă dacă respectiva compensare a fost exclusă din lichidarea judiciară din cauza naturii creanțelor. Norme speciale se

aplică pentru creanțele condiționale. Anumite dispoziții derogatorii sunt aplicabile, în special, creanțelor nou dobândite (acestea corespund, în mare, dispozițiilor referitoare la reintegrarea plăților în patrimoniu).

Pentru piața financiară, există dispoziții speciale conform cărora contractele de lichidare (compensare) și acordurile similare care se referă, printre altele, la instrumente financiare sunt opozabile patrimoniului și creditorilor.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Orice persoană care deține o creanță asupra debitorului în momentul în care a fost efectuată cererea de restructurare a întreprinderii poate, chiar dacă creanța nu este exigibilă, să o utilizeze drept compensație pentru creanța pe care debitorul o deține asupra acesteia. Cu toate acestea, o astfel de operațiune nu este posibilă în cazul în care compensația este exclusă din cauza naturii uneia dintre creanțe sau a unei derogări prevăzute în Legea privind restructurarea întreprinderilor. Anumite dispoziții derogatorii sunt aplicabile, în special, creanțelor nou dobândite (acestea corespund, în mare, dispozițiilor referitoare la reintegrarea plăților în patrimoniu).

Pentru piața financiară, există dispoziții speciale conform cărora contractele de lichidare (compensare) și acordurile similare referitoare, printre altele, la instrumente financiare sunt opozabile debitorilor și creditorilor ale căror creanțe fac obiectul unui concordat judiciar.

AJUSTAREA DATORIILOR

Nu există norme specifice privind compensarea.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Nu există norme specifice privind compensarea.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Legislația privind lichidarea judiciară nu conține dispoziții generale privind caracterul obligatoriu pentru patrimoniul al unor contracte încheiate de către debitor. În principiu, patrimoniul este considerat ca fiind o persoană juridică autonomă care nu este legată de obligațiile care pot decurge din contract. Patrimoniul poate fi parte la contractul pe care debitorul l-a încheiat dacă aceasta conduce la lichidare. Participarea necesită, în mod normal, consimțământul celeilalte părți la contract.

Dispoziții speciale sunt prevăzute în alte instrumente legislative, de exemplu Legea privind vânzarea de bunuri mobile și Legea privind tranzacțiile cu instrumente financiare. În temeiul dispoziției relevante din Legea privind vânzarea de bunuri mobile, patrimoniul poate deveni parte la un contract dacă una dintre părți a intrat în lichidare judiciară. Cealaltă parte are dreptul de a solicita ca patrimoniul să o informeze, într-un termen rezonabil, cu privire la intenția sa de a participa.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

În cazul în care cealaltă parte la contractul debitorului a obținut, înainte de pronunțarea deciziei de restructurare, dreptul de a rezilia un contract din cauza unei întârzieri efective sau din teama de a efectua o plată sau o altă prestație, aceasta nu poate, odată ce decizia a fost adoptată, să rezilieze contractul din cauza unei întârzieri dacă debitorul, cu acordul administratorului și într-un termen rezonabil, solicită executarea contractului. Debitorul trebuie să notifice celeilalte părți la contract, într-un termen rezonabil, faptul că dorește executarea contractului. În caz de executare a contractului, modalitățile de executare fac obiectul unor norme specifice. Anumite dispoziții speciale sunt prevăzute în Legea privind vânzarea de bunuri mobile și în ceea ce privește, printre altele, contractele de muncă și instrumentele financiare.

AJUSTAREA DATORIILOR

Nu există norme specifice privind impactul unei ajustări a datoriilor asupra unui contract în curs.

A se vedea, de asemenea, secțiunea „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Nu există norme specifice privind impactul unei ajustări a datoriilor pentru întreprinderi asupra unui contract în curs.

A se vedea, de asemenea, secțiunea „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Imediat ce o decizie de lichidare judiciară este notificată, bunurile care compun patrimoniul nu pot, în general, să fie puse sub sechestrul pentru a satisface creanțe deținute asupra debitorului. Acest lucru este valabil în mod automat odată ce este deschisă procedura de lichidare judiciară. Sunt prevăzute unele derogări pentru creanțele care se bucură de un anumit privilegiu. Orice punere sub sechestrul efectuată cu încălcarea interdicției este nulă. Fără a aduce atingere lichidării judiciare, un bun poate fi pus sub sechestrul dacă bunului respectiv i se aplică o garanție asupra unei creanțe date.

În cazul în care o punere sub sechestrul a unui bun al debitorului a fost executată înainte ca decizia de lichidare judiciară să fi fost notificată, punerea sub sechestrul rămâne executorie în conformitate cu norma generală, fără a aduce atingere lichidării judiciare. Există dispoziții derogatorii în acest sens.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

În cursul perioadei de restructurare, punerea sub sechestrul sau orice altă măsură de executare prevăzută în Codul de executare silită nu poate afecta debitorul. Cu toate acestea, executarea rămâne posibilă în anumite cazuri, printre altele în ceea ce privește datoriile pentru care creditorul are un gaj sau un drept de retenție. Asistența prevăzută de Legea (1978: 599) privind vânzarea în rate între comercianți nu este aplicabilă. Pe durata unei restructurări, deciziile privind sechestrul asigurător sau garanția de plată nu pot fi notificate.

AJUSTAREA DATORIILOR

După decizia preliminară, punerea sub sechestrul pentru creanțele apărute anterior nu poate fi efectuată înainte ca decizia privind ajustarea datoriilor să devină definitivă. Cu toate acestea, această normă nu se aplică creanțelor care nu sunt vizate de ajustarea datoriilor. În mod similar, aceasta nu se aplică dacă, în cazul unui recurs, instanța hotărăște, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestrul poate fi efectuată.

În cazul în care debitorul este plasat în lichidare judiciară, cererea de ajustare a datoriilor este caducă.

În cazul în care o negociere pentru un concordat judiciar are loc după ce debitorul a solicitat o ajustare a datoriilor, procedura de ajustare a datoriilor se suspendă. Dacă este stabilit un concordat, cererea de ajustare a datoriilor este caducă.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

După decizia preliminară, punerea sub sechestrul pentru creanțele apărute anterior nu poate fi efectuată înainte ca decizia privind ajustarea datoriilor să devină definitivă. Cu toate acestea, această normă nu se aplică creanțelor care nu sunt vizate de ajustarea datoriilor. În mod similar, aceasta nu se aplică dacă, în cazul unui recurs, instanța hotărăște, la cererea unui creditor, că punerea sub sechestrul poate fi efectuată.

În cazul în care debitorul este plasat în lichidare judiciară, cererea de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi este caducă.

În cazul în care o negociere pentru un concordat judiciar are loc după ce debitorul a solicitat o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi, procedura de ajustare a datoriilor se suspendă. Dacă este stabilit un concordat, cererea de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi este caducă.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

În cadrul unui proces în curs între debitor și un terț în ceea ce privește unul dintre bunurile din patrimoniul debitorului, patrimoniul în calitate de persoană juridică se poate substitui debitorului. Dacă patrimoniul nu se substituie debitorului, bunul nu va fi considerat ca făcând parte din patrimoniu. În cazul în care este introdusă o acțiune împotriva debitorului în ceea ce privește o creanță a cărei plată poate fi solicitată în cadrul lichidării judiciare, patrimoniul poate să intervină în litigiu, împreună cu debitorul. Există dispoziții suplimentare referitoare la această procedură.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Interdicția de executare valabilă, în principiu, în timpul unei restructurări a unei întreprinderi nu împiedică continuarea sau încheierea unui proces în curs între debitor și un terț.

AJUSTAREA DATORIILOR

A se vedea secțiunea „Care sunt efectele unei proceduri de insolvență asupra procedurilor inițiate de creditori individuali?”.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

A se vedea secțiunea „Care sunt efectele unei proceduri de insolvență asupra procedurilor inițiate de creditori individuali?”.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Creditorii nu au de îndeplinit niciun rol formal în procedura de lichidare judiciară. Cu toate acestea, pentru chestiuni mai importante, administratorul trebuie să consulte creditorii vizați în mod special, în cazul în care nu există obiecții. De asemenea, creditorii au dreptul de a solicita informații din partea administratorului și de a participa, de exemplu, la prestările de jurământ. Un creditor poate să solicite numirea unui auditor pentru a supraveghea administrarea patrimoniului în numele său.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

În cazul în care o instanță decide restructurarea unei întreprinderi, aceasta trebuie, de asemenea, să stabilească data convocării adunării creditorilor în fața instanței. Adunarea trebuie să aibă loc în termen de trei săptămâni de la decizia de restructurare sau, în cazul în care acest termen nu poate fi respectat, în termenul absolut necesar.

La adunarea creditorilor, creditorii trebuie să aibă posibilitatea de a se exprima cu privire la continuarea restructurării. La cererea unuia dintre creditori, instanța numește, în cadrul adunării, un comitet compus din creditorii adunării. Acesta este alcătuit din maximum trei persoane. În unele cazuri, salariații au, în plus, dreptul de a numi un reprezentant în cadrul comitetului. Dacă există motive speciale de a face acest lucru, instanța poate numi alte persoane pentru a face parte din comitet. În ceea ce privește chestiuni importante, administratorul trebuie să se pună de acord cu comitetul creditorilor, în cazul în care nu există obiecții.

AJUSTAREA DATORIILOR

A se vedea secțiunea „Care sunt normele care reglementează depunerea, verificarea și admiterea creanțelor?”.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

LICHIDARE JUDICIARĂ

În timpul unei lichidări financiare, activele din patrimoniu sunt preluate în numele creditorilor (a se vedea mai sus). Lichidatorul (pot exista mai mulți lichidatori) are rolul de a administra aceste bunuri. În general, bunurile trebuie să fie vândute în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care debitorul desfășura o activitate, lichidatorul poate, în anumite circumstanțe, să o continue în numele patrimoniului.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

În cazul restructurării unei întreprinderi, debitorul rămâne în posesia activelor.

AJUSTAREA DATORIILOR

Nu este numit un administrator.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Nu este numit un administrator.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Lichidările judiciare în Suedia pot fi împărțite în două categorii: lichidările judiciare cu procedură de monitorizare și lichidările judiciare fără procedură de monitorizare. În mod obișnuit, nu există procedură de monitorizare deoarece, în general, creditorii neprivilegiați nu primesc nimic în urma împărțirii. Instanța locală poate, la cererea lichidatorului, să decidă cu privire la instituirea unei proceduri de monitorizare. Procedura de monitorizare trebuie să fie pusă în aplicare în cazul în care se poate presupune că pot fi satisfăcute anumite creanțe neprivilegiate. Odată ce procedura de monitorizare este stabilită, creanțele care pot fi realizate în lichidarea judiciară trebuie, în mod normal, să facă obiectul unei monitorizări, astfel încât creditorul să poată fi satisfăcut. Creanțele preferențiale trebuie, de asemenea, să fie monitorizate. În ceea ce privește garanția și dreptul de retenție, creanțele nu trebuie, cu toate acestea, să facă obiectul unei monitorizări pentru a permite creditorului să obțină satisfacție.

Dezinvestirea debitorului are drept consecință faptul că acesta nu mai este în măsură să își asume angajamente care pot fi invocate în cursul procedurii de lichidare judiciară. Dacă debitorul își asumă un angajament sau dacă îi revine o obligație după deschiderea procedurii de lichidare judiciară, angajamentul în cauză nu poate, în mod normal, să facă obiectul unei monitorizări. Jurisprudența a fost înțeleasă în sensul că, în anumite cazuri, debitorul își redobândește drepturile asupra anumitor active dacă lichidatorul renunță în mod expres să le utilizeze.

Patrimoniul, reprezentat de lichidator, poate dobândi drepturi și obligații, de exemplu prin semnarea de contracte. Creanțele asupra patrimoniului sunt denumite „datorii în masă”. În principiu, datoriile în masă au prioritate față de creanțele vizate de lichidarea judiciară. Cu toate acestea, onorariile lichidatorului și celelalte datorii similare (cunoscute, de asemenea, sub denumirea de costuri ale lichidării judiciare) trebuie să fie plătite din patrimoniu înainte de orice altă datorie contractată asupra patrimoniului. În cazul în care costurile lichidării judiciare nu pot fi suportate din patrimoniu, acestea sunt plătite, în general, de către stat. Creditorii lichidării judiciare sunt plătiți, în principiu, numai după ce costurile lichidării judiciare și datoriile în masă au fost plătite.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Nu există nicio regulă generală privind depunerea cererii de admitere a creanțelor în cadrul restructurării unei întreprinderi. Cu toate acestea, instanța poate, în caz de restructurare, la cererea debitorului, să decidă negocierea unui concordat judiciar. În cadrul acestei negocieri, creditorii își pot prezenta creanțele (a se vedea mai jos). Sunt admise numai creanțele apărute înainte de depunerea cererii de restructurare. Nu toți creditorii iau însă parte la aceste negocieri. De exemplu, un creditor a cărui creanță poate face obiectul unei compensări sau este privilegiată nu participă la negocieri. Administratorul întocmește un inventar al activelor și pasivelor. În cazul în care un creditor dorește să participe la negocierea concordatului pentru o creanță care nu este inclusă în inventar și care nu a fost prezentată nici ulterior, acesta trebuie să depună cererea de admitere a creanței în scris la administrator, cel târziu cu o săptămână înainte de data la care are loc adunarea creditorilor.

Creanțele provenite dintr-un contract încheiat de debitor cu acordul administratorului în perioada de restructurare sunt favorizate.

AJUSTAREA DATORIILOR

În principiu, o ajustare a datoriilor se aplică tuturor creanțelor pecuniare împotriva debitorului care au apărut înainte de data notificării deciziei preliminare. Prin urmare, creanțele apărute înaintea deciziei preliminare și acoperite de ajustarea datoriilor trebuie să fie prezentate de către creditori, cu riscul, în caz contrar, ca debitorul să fie scutit de orice răspundere de rambursare a datoriilor (a se vedea secțiunea „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”).

Cu toate acestea, o ajustare a datoriilor nu include

1. creanțele de întreținere, cu condiția ca Försäkringskassan (Casa de Asigurări de Sănătate din Suedia) sau un organism public din străinătate să nu fie subrogat în drepturile beneficiarului pensiei de întreținere;
2. creanțele pentru care creditorul are un drept de gaj sau orice alt privilegiu în conformitate cu articolele 6 sau 7 din Legea (1970: 979) privind creanțele privilegiate, sau un drept de retenție, cu condiția ca garanția să fie suficientă pentru a acoperi rambursarea creanței;
3. creanțele pentru care creditorul, înainte de notificarea deciziei preliminare, a obținut un privilegiu în temeiul articolului 8 din Legea privind creanțele privilegiate pentru bunuri care au făcut obiectul unei executări silite;
4. creanțele care nu sunt exigibile și care depind de o contraprestație care trebuie furnizată de creditor, sau
5. creanțele în litigiu.

Orice creanță condițională, a cărei sumă nu este stabilită definitiv sau nu este exigibilă, poate face obiectul unei decizii de neinclușare în ajustarea datoriilor. În cazul în care o creanță poate fi considerată neîntemeiată, trebuie să se ia hotărârea ca aceasta să nu fie inclusă în ajustarea datoriilor.

Creanțele apărute după decizia preliminară nu sunt afectate de ajustarea datoriilor.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTEPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

În principiu, o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi include toate creanțele pecuniare împotriva debitorului care au apărut înainte de data notificării deciziei preliminare. Prin urmare, creanțele apărute înaintea deciziei preliminare și acoperite de ajustarea datoriilor trebuie să fie prezentate de către creditori, cu riscul, în caz contrar, ca debitorul să fie scutit de orice răspundere de rambursare a datoriilor (a se vedea secțiunea „Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență?”).

Cu toate acestea, o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi nu include:

1. creanțele de întreținere, cu condiția ca Försäkringskassan (Casa de Asigurări de Sănătate din Suedia) sau un organism public din străinătate să nu fie subrogat în drepturile beneficiarului pensiei de întreținere;
2. creanțele privilegiate în conformitate cu articolul 5 din Legea (1970: 979) privind creanțele privilegiate, cu condiția ca garanția să fie suficientă pentru a acoperi rambursarea creanței;
3. creanțele pentru care creditorul are un drept de gaj sau orice alt privilegiu în conformitate cu articolele 6 sau 7 din Legea privind creanțele privilegiate, sau un drept de retenție, cu condiția ca garanția să fie suficientă pentru a acoperi rambursarea creanței;
4. creanțele pentru care creditorul, înainte de notificarea deciziei preliminare, a obținut un privilegiu în temeiul articolului 8 din Legea privind creanțele privilegiate pentru bunuri care au făcut obiectul unei executări silite;
5. creanțele care nu sunt exigibile și care depind de o contraprestație care trebuie furnizată de creditor, sau
6. creanțele în litigiu.

Orice creanță condițională, a cărei sumă nu este stabilită definitiv sau nu este exigibilă, poate face obiectul unei decizii de neinclușare în ajustarea datoriilor. În cazul în care o creanță poate fi considerată neîntemeiată, trebuie să se ia hotărârea ca aceasta să nu fie inclusă în ajustarea datoriilor.

Creanțele apărute după decizia preliminară nu sunt afectate de ajustarea datoriilor.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

LICHIDARE JUDICIARĂ

În principiu, numai creanțele apărute înainte de notificarea deciziei de lichidare judiciară pot fi prezentate. O creanță poate fi prezentată chiar dacă este condițională sau dacă nu este exigibilă.

În absența unei proceduri de monitorizare, nu există norme referitoare la modalitățile de prezentare a creanțelor. În astfel de cazuri, lichidatorul trebuie să se asigure din proprie inițiativă că sunt satisfăcute creanțele privilegiate în mod corespunzător. Nimic nu împiedică un creditor să își prezinte creanța în mod informal, în principiu până la expirarea termenului de contestare a propunerii de distribuire a patrimoniului.

Dacă se poate presupune că activul este suficient pentru a satisface creditorii neprivilegiați, o procedură de monitorizare trebuie să fie pusă în aplicare în mod obligatoriu (a se vedea explicațiile de mai sus referitoare la procedura de monitorizare). În cazul în care instanța locală hotărăște că este necesară o procedură de monitorizare, aceasta stabilește o perioadă de monitorizare de patru până la zece săptămâni. Decizia de a pune în aplicare o procedură de monitorizare face obiectul unei publicări. Creditorii trebuie să își depună cererile de admitere a creanțelor în scris, în termenul stabilit. În ceea ce privește drepturile de gaj și de retenție, o creanță nu trebuie să fie monitorizată pentru ca respectivul creditor să poată obține câștiguri materiale din patrimoniu. În cazul în care procedura de monitorizare a fost deja pusă în aplicare, un creditor care dorește să depună o cerere de admitere a unei creanțe sau să solicite un privilegiu după sfârșitul perioadei de monitorizare poate face acest lucru în scris, în cadrul procedurii numite „prezentare tardivă”. O prezentare tardivă poate fi efectuată cel târziu în ziua în care lichidatorul își elaborează propunerea de distribuire a patrimoniului, și anume înainte ca propunerea să fie înaintată instanței și publicată. Dacă un creditor nu își monitorizează creanțele, acesta pierde posibilitatea de a obține rambursarea acestora din activele vizate de decizia de distribuire. În principiu, acesta nu poate obține plata creanțelor sale decât dacă devin disponibile noi resurse (distribuție tardivă).

RESTRUCTURAREA ÎNTEPRINDERILOR

Astfel cum s-a arătat mai sus, nu există nicio obligație generală pentru creditorii de a-și depune cererile de admitere a creanțelor în caz de restructurare a unei întreprinderi, dar este posibil ca aceștia să trebuiască să le depună în momentul negocierii unui concordat. Administratorul trebuie să elaboreze un plan de restructurare. Planul respectiv trebuie să prevadă atât modul de soluționare a situației financiare a întreprinderii debitorului, cât și modul în care rezultatele acestuia vor putea fi îmbunătățite. Planul poate, totuși, să fie adaptat la circumstanțele specifice ale situației.

În anumite condiții, poate fi util să se ajungă la un concordat judiciar în cazul unei restructurări. Cererea de negociere a unui concordat este efectuată de către debitor.

O cerere de negociere a unui concordat trebuie să cuprindă o propunere de concordat care indică suma pe care debitorul propune să o plătească, datele la care vor fi efectuate plățile, faptul dacă a fost depusă o garanție pentru concordat și, dacă este cazul, din ce se compune aceasta. Cererea trebuie să fie însoțită de un inventar al elementelor de activ și de pasiv ale patrimoniului.

În cazul în care cererea este acceptată, instanța trebuie să notifice imediat decizia de a negocia un concordat. În același timp, aceasta trebuie să stabilească data adunării creditorilor, să convoace adunarea și să publice decizia.

Debitorul, administratorul și creditorii au posibilitatea de a se opune unei creanțe care ar trebui să intre sub incidența concordatului. Există norme speciale cu privire la posibilitatea de a participa la negocierea concordatului pentru creanțe care nu au fost luate în considerare în inventarul patrimoniului.

Doar creditorii ale căror creanțe au apărut înainte de depunerea cererii de restructurare a unei întreprinderi participă la negocierea concordatului. Un creditor care poate obține plata creanței sale prin compensare sau a cărei creanță este privilegiată nu participă la negociere. În mod similar, un creditor care, în caz de lichidare judiciară, nu ar obține câștiguri materiale decât după ceilalți creditori nu participă la rândul său la negocieri dacă ceilalți creditori din cadrul concordatului nu îi permit acest lucru.

La cererea unui creditor, debitorul va trebui să depună un jurământ de inventar în fața adunării creditorilor.

În adunarea creditorilor, creditorii trebuie să voteze cu privire la propunerea de concordat. O propunere de concordat care prevede plata a cel puțin cincizeci la sută din valoarea creanțelor va fi considerată adoptată de către creditori dacă trei cincimi dintre votanți au fost de acord cu propunerea și creanțele acestora reprezintă cel puțin trei cincimi din valoarea totală a creanțelor creditorilor cu drept de vot. În cazul în care procentajul prevăzut în concordat este mai mic de 50 %, propunerea de concordat va fi considerată adoptată dacă trei pătrimi dintre votanți sunt de acord cu privire la propunere și creanțele acestora reprezintă trei sferturi din valoarea totală a creanțelor creditorilor cu drept de vot.

AJUSTAREA DATORIILOR

În cazul în care o decizie preliminară este notificată, aceasta trebuie să fie publicată fără întârziere în Post- och Inrikes Tidningar (Jurnalul Oficial din Suedia). O notificare trebuie, de asemenea, să fie trimisă creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. În publicare și în notificare, creditorii sunt invitați să realizeze, în special, demersurile următoare, în mod normal în termen de o lună de la data publicării: să depună cererile de admitere a creanțelor, să furnizeze informații mai exacte cu privire la creanțele lor, precum și alte informații utile pentru examinarea cauzei și să precizeze contul în care trebuie efectuate plățile în cursul ajustării datoriilor.

Odată ce dosarul a fost suficient analizat după decizia preliminară, se stabilește o propunere de ajustare a datoriilor. Aceasta trebuie să fie trimisă tuturor creditorilor cunoscuți, ale căror creanțe sunt vizate în propunere, cu solicitarea ca aceștia să își prezinte observațiile într-un termen dat. Lipsa observațiilor din partea unui creditor nu împiedică adoptarea unei decizii de ajustare a datoriilor.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTEPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

În cazul în care o decizie preliminară este notificată, aceasta trebuie să fie publicată fără întârziere în Post- och Inrikes Tidningar (Jurnalul Oficial din Suedia). O notificare trebuie, de asemenea, să fie trimisă creditorilor cunoscuți, în termen de o săptămână de la data publicării. În publicare și în notificare, creditorii sunt invitați să realizeze, în special, demersurile următoare, în mod normal în termen de o lună de la data publicării: să depună cererile de admitere a creanțelor, să furnizeze informații mai exacte cu privire la creanțele lor, precum și alte informații utile pentru examinarea cauzei și să precizeze contul în care trebuie efectuate plățile în cursul ajustării datoriilor.

Odată ce dosarul a fost suficient analizat după decizia preliminară, se stabilește o propunere de ajustare a datoriilor. Aceasta trebuie să fie trimisă tuturor creditorilor cunoscuți, ale căror creanțe sunt vizate în propunere, cu solicitarea ca aceștia să își prezinte observațiile într-un termen dat. Lipsa observațiilor din partea unui creditor nu împiedică adoptarea unei decizii de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Dacă activele patrimoniului sunt insuficiente pentru a acoperi costurile lichidării judiciare și plata datoriilor în masă, lichidarea judiciară este anulată (a se vedea observațiile de mai sus cu privire la costurile lichidării judiciare și la datoriile în masă). În cazul în care lichidarea judiciară este anulată, nu se realizează, în principiu, distribuirea între creditori.

În cazul în care lichidarea judiciară nu este anulată, resursele care compun patrimoniul sunt distribuite între creditori, cu excepția cazului în care au fost utilizate pentru a plăti costurile lichidării judiciare și datoriile în masă. Distribuirea se efectuează, în principiu, în conformitate cu dispozițiile din Legea privind creanțele privilegiate.

Legea privind creanțele privilegiate reglementează dreptul fiecărui creditor, în raport cu ceilalți, de a fi plătit în cursul unei lichidări judiciare. Mai jos sunt furnizate o serie de informații generale referitoare la Legea privind creanțele privilegiate.

Privilegiul este specific sau general. Privilegiul specific vizează anumite bunuri (de exemplu, dreptul de gaj, dreptul de retenție și ipoteca). Privilegiul general vizează toate bunurile incluse în patrimoniul debitorului (de exemplu, costurile creditorului pentru a declara debitorul în lichidare judiciară și onorariile unui administrator dacă lichidarea judiciară a fost precedată de restructurarea unei întreprinderi). Privilegiul specific primează asupra privilegiului general. Creanțele neprivilegiate au același rang între ele. Cu toate acestea, un creditor poate, în temeiul unui contract, să nu aibă dreptul de a fi plătit decât după ceilalți creditori (creanță subordonată).

Creanța rămâne privilegiată inclusiv în cazul în care este vândută sau este implicată în punere sub sechestru sau dacă se modifică titularul într-un alt fel.

În cazul în care o cerere este însoțită de un privilegiu specific pentru un anumit bun și dacă bunul respectiv nu este suficient pentru a o stinge, datoria rămasă este tratată ca o creanță neprivilegiată.

RESTRUCTURAREA ÎNTEPRINDERILOR

Nicio distribuire nu are loc în cadrul restructurării unei întreprinderi dacă nu a fost încheiat un concordat.

Un concordat judiciar poate să prevadă anularea datoriilor și termene de plată precise. Concordatul trebuie să acorde drepturi egale tuturor creditorilor și cel puțin douăzeci și cinci la sută din cuantumul creanțelor lor, cu excepția cazului în care un procent mai scăzut este aprobat de toți creditorii cunoscuți care trebuie să fie părți la concordat sau dacă există motive speciale pentru a stabili un procentaj inferior. O distribuire minimă prescrisă trebuie să fie plătită în termen de un an de la încheierea concordatului, cu excepția cazului în care o perioadă mai lungă este acordată de toți creditorii enumerați. Un concordat poate, de asemenea, să prevadă că debitorul obține doar o suspendare a plății sau o altă reducere specială.

AJUSTAREA DATORIILOR

Toate creanțele acoperite de o ajustare a datoriilor sunt de rang egal. Cu toate acestea, o creanță poate să aibă un rang inferior dacă respectivul creditor este de acord cu acest lucru sau să fie plătită înaintea altor creanțe dacă, în urma distribuirii, aceasta implică o sumă mică și este rezonabil ca aceasta să fie satisfăcută prima având în vedere importanța creanțelor, precum și alte circumstanțe.

Regimul aplicabil creanțelor este indicat în decizia de ajustare a datoriilor.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTEPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Toate creanțele acoperite de o ajustare a datoriilor pentru întreprinderi sunt de rang egal. Cu toate acestea, o creanță poate să aibă un rang inferior dacă respectivul creditor este de acord cu acest lucru sau să fie plătită înaintea altor creanțe dacă, în urma distribuirii, aceasta implică o sumă mică și este rezonabil ca aceasta să fie satisfăcută prima având în vedere importanța creanțelor, precum și alte circumstanțe.

Regimul aplicabil creanțelor este indicat în decizia de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

LICHIDARE JUDICIARĂ

În cazul în care debitorul ajunge la un acord în ceea ce privește plata datoriilor sale sau se înțelege în altă manieră cu creditorii (tranzacție voluntară), instanța locală decide cu privire la încheierea lichidării judiciare. O lichidare judiciară pentru care este instituită o procedură de monitorizare se poate încheia,

de asemenea, cu o decizie de concordat (concordat de redresare). În caz contrar, lichidarea judiciară este anulată (dacă activele nu sunt suficiente pentru a plăti cheltuielile de lichidare judiciară și datoriile în masă) sau patrimoniul este distribuit între creditori.

O lichidare judiciară nu exonerează o persoană fizică de răspunderea de a-și plăti datoriile (a se vedea ajustarea datoriilor, ale cărei norme sunt diferite).

Prin urmare, datoriile neplătite rămân după lichidarea judiciară (cu excepția cazului în care acestea sunt acoperite de o tranzacție voluntară sau de un concordat).

O persoană juridică este dizolvată după o lichidare judiciară (normele în materie sunt prevăzute în legislația privind dreptul societăților comerciale). Rezultă de aici că creditorii nu pot, în principiu, să mai solicite persoanei juridice, după lichidarea judiciară, plata unor eventuale creanțe neachitate.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

În cazul în care este stabilit un concordat judiciar, acesta implică toți creditorii care aveau dreptul de a participa la negocierea concordatului, indiferent dacă s-au făcut sau nu cunoscuți. Un creditor care nu ar fi avut dreptul, în caz de lichidare judiciară, să fie plătit decât după ceilalți creditori își pierde dreptul de a fi plătit de către debitor dacă în cadrul concordatului nu au fost pe deplin despăgubiți toți creditorii care aveau dreptul să participe la negocierea concordatului. Un creditor care deține o creanță privilegiată asupra anumitor bunuri este obligat să respecte concordatul în ceea ce privește sumele care nu pot fi percepute pentru bunurile în cauză.

AJUSTAREA DATORIILOR

Prin decizia de ajustare a datoriilor, debitorul este scutit de responsabilitatea de a plăti cuantumul datoriilor acoperite de ajustarea datoriilor egal cu reducerea acestora. Prin decizia de ajustare a datoriilor, debitorul este scutit, de asemenea, de responsabilitatea de a plăti datoriile care nu sunt cunoscute, cu excepția cazului în care este vorba despre datorii care nu pot fi acoperite de o ajustare a datoriilor.

Ajustarea datoriilor are ca efect anularea dobânzilor sau a penalităților pentru întârziere la creanțele acoperite de ajustarea datoriilor începând cu ziua următoare celei în care decizia preliminară a fost notificată.

Ajustarea datoriilor nu afectează dreptul unui creditor în ceea ce privește un garant sau orice altă persoană responsabilă pentru datorie în plus față de debitor.

Decizia de ajustare a datoriilor trebuie să conțină un plan de rambursare. Cu excepția cazului în care există motive importante pentru a defini o durată mai scurtă, planul de rambursare trebuie să se întindă pe o perioadă de cinci ani. Planul de rambursare începe să curgă începând cu data adoptării deciziei de ajustare a datoriilor. Pentru a stabili scadența planului de rambursare, se va scădea perioada de valabilitate a deciziei preliminare din durata planului, cu excepția cazului în care există motive pentru a deduce o perioadă mai scurtă, ținând cont de comportamentul debitorului în urma deciziei.

În anumite condiții, o decizie de ajustare a datoriilor poate fi modificată sau anulată. La cererea unui creditor a cărui creanță este acoperită de ajustarea datoriilor, decizia poate fi anulată sau, în cazurile menționate la punctele 6 și 7 de mai jos, poate fi modificată, dacă

1. debitorul s-a făcut vinovat de fraudă împotriva creditorilor,
2. debitorul s-a făcut vinovat de obstrucționarea intenționată a unei lichidări judiciare sau a unui sechestr judiciar,
3. debitorul a favorizat în secret unul dintre creditori pentru a influența decizia privind ajustarea datoriilor,
4. debitorul, în cererea sa de ajustare a datoriilor sau în alte momente în cursul examinării cauzei, a furnizat cu bună știință informații incorecte, în detrimentul creditorilor,
5. debitorul a furnizat informații incorecte pentru o autoritate, în ceea ce privește taxele sau impozitele vizate de ajustarea datoriilor, sau nu a furnizat informații, chiar dacă era obligat să facă acest lucru, iar aceasta a condus la o decizie greșită sau la lipsa unei decizii,
6. debitorul se abate în mod semnificativ de la planul de rambursare, sau
7. situația economică a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ ulterior deciziei privind ajustarea datoriilor, din motive care nu erau previzibile în momentul în care a fost adoptată decizia.

În cazurile care intră în domeniul de aplicare a punctului 7, cererea trebuie să fie introdusă în termen de cinci ani de la data deciziei preliminare sau, în cazul în care planul de rambursare se încheie mai târziu, cel târziu în ziua scadenței. În cazul modificării unei decizii privind ajustarea datoriilor, durata planului de rambursare poate fi prelungită până la șapte ani.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Prin decizia de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi, debitorul este scutit de responsabilitatea de a plăti cuantumul datoriilor acoperite de ajustarea datoriilor egal cu reducerea acestora. Prin decizia de ajustare a datoriilor, debitorul este scutit, de asemenea, de responsabilitatea de a plăti datoriile care nu sunt cunoscute, cu excepția cazului în care este vorba despre datorii care nu pot fi acoperite de o ajustare a datoriilor.

Ajustarea datoriilor are ca efect anularea dobânzilor sau a penalităților pentru întârziere la creanțele acoperite de ajustarea datoriilor începând cu ziua următoare celei în care decizia preliminară a fost notificată.

Ajustarea datoriilor nu afectează dreptul unui creditor în ceea ce privește un garant sau orice altă persoană responsabilă pentru datorie în plus față de debitor.

Decizia de ajustare a datoriilor pentru întreprinderi trebuie să conțină un plan de rambursare pentru o perioadă de trei ani. Planul de rambursare începe să curgă începând cu data adoptării deciziei de ajustare a datoriilor.

În anumite condiții, o decizie privind ajustarea datoriilor pentru întreprinderi poate fi modificată sau anulată. La cererea unui creditor a cărui creanță este acoperită de ajustarea datoriilor, decizia poate fi anulată sau, în cazurile menționate la punctele 6 și 7 de mai jos, poate fi modificată, dacă

1. debitorul s-a făcut vinovat de fraudă împotriva creditorilor,
2. debitorul s-a făcut vinovat de obstrucționarea intenționată a unei lichidări judiciare sau a unui sechestr judiciar,
3. debitorul a favorizat în secret unul dintre creditori pentru a influența decizia privind ajustarea datoriilor,
4. debitorul, în cererea sa de ajustare a datoriilor sau în alte momente în cursul examinării cauzei, a furnizat cu bună știință informații incorecte, în detrimentul creditorilor,
5. debitorul a furnizat informații incorecte pentru o autoritate, în ceea ce privește taxele sau impozitele vizate de ajustarea datoriilor pentru întreprinderi, sau nu a furnizat informații, chiar dacă era obligat să facă acest lucru, iar aceasta a condus la o decizie greșită sau la lipsa unei decizii,
6. debitorul se abate în mod semnificativ de la planul de rambursare, sau
7. situația economică a debitorului s-a îmbunătățit în mod semnificativ ulterior deciziei privind ajustarea datoriilor pentru întreprinderi, din motive care nu erau previzibile în momentul în care a fost adoptată decizia.

În cazurile care intră în domeniul de aplicare a punctului 7, cererea trebuie introdusă în termen de trei ani de la data deciziei preliminare sau, în cazul în care planul de rambursare se încheie mai târziu, cel târziu în ziua scadenței. În cazul modificării unei decizii privind ajustarea datoriilor, durata planului de rambursare poate fi prelungită până la cinci ani.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Astfel cum s-a menționat mai sus, o persoană fizică nu este scutită de responsabilitatea de a-și achita datoriile în caz de lichidare judiciară; în ceea ce privește persoanele juridice, acestea sunt dizolvate după lichidarea judiciară.

Dacă sunt disponibile resurse pentru distribuire după o lichidare judiciară, există posibilitatea de a efectua o „distribuție tardivă”.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

A se vedea mai sus în ceea ce privește efectele unui concordat judiciar. În cazul în care nu a fost încheiat un concordat judiciar, și nici debitorul nu a încheiat un concordat voluntar cu creditorii sau orice alt aranjament, creanțele rămân exigibile după încheierea restructurării întreprinderii.

AJUSTAREA DATORIILOR

Un creditor poate, în anumite condiții, să solicite reexaminarea unei ajustări a datoriilor după ce debitorul a executat planul de rambursare. A se vedea secțiunea „Care sunt condițiile și efectele încheierii procedurii de insolvență?” pentru mai multe informații.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Un creditor poate, în anumite condiții, să solicite reexaminarea unei ajustări a datoriilor pentru întreprinderi după ce debitorul a executat planul de rambursare. A se vedea secțiunea „Care sunt condițiile și efectele încheierii procedurii de insolvență?” pentru mai multe informații.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Onorariile lichidatorului și alte datorii similare (costuri ale lichidării judiciare), precum și altele contractate de patrimoniu (datorii în masă) trebuie prelevate din patrimoniu înainte de distribuirea între creditori. Costurile lichidării judiciare au prioritate față de datoriile în masă. În cazul în care costurile lichidării judiciare nu pot fi suportate din patrimoniu, acestea sunt plătite, în general, de către stat.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

Administratorul (precum și un eventual comisar la concordat) are dreptul la o indemnizație pentru activitatea și cheltuielile legate de sarcinile sale. Onorariile acestuia nu pot fi stabilite la o sumă care depășește ceea ce este considerat ca o compensație rezonabilă pentru sarcinile sale. Dreptul la indemnizație al administratorului este, la cererea acestuia sau la cererea debitorului, examinat de către instanță. Atât timp cât un concordat nu a fost executat, un creditor ale cărui creanțe sunt acoperite de concordat poate, de asemenea, să solicite o astfel de examinare. Taxele judiciare aferente cererii, precum și indemnizația administratorului și a comisarului sunt suportate de debitor.

AJUSTAREA DATORIILOR

În cadrul unei ajustări a datoriilor, debitorul efectuează plățile, în mod normal, către Agenția națională de executare silită (Kronofogdemyndigheten), care, ulterior, servește drept intermediar cu creditorii. Agenția națională de executare silită percepe o taxă anuală de la debitor pentru prelucrarea administrativă a plăților.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

În cadrul unei ajustări a datoriilor pentru întreprinderi, debitorul efectuează plățile, în mod normal, către Agenția națională de executare silită (Kronofogdemyndigheten), care, ulterior, servește drept intermediar cu creditorii. Agenția națională de executare silită percepe o taxă anuală de la debitor pentru prelucrarea administrativă a plăților.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

LICHIDARE JUDICIARĂ

Normele în materie de restituire la patrimoniu sunt prevăzute în Legea privind lichidarea judiciară. Punctul de plecare pentru calcularea termenelor prevăzute în normele de restituire la patrimoniu este, în general, data de depunere a cererii de lichidare judiciară.

Este anulat orice act juridic care a favorizat în mod ilegal un creditor în raport cu alții, prin care bunuri ale debitorului au fost sustrate de la creditori sau prin care datoriile acestuia au crescut, prin care debitorul era sau, ca urmare a procedurii, singură sau în combinație cu alte circumstanțe, a devenit insolubil, și atunci când o parte terță avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de faptul că debitorul era insolubil și cunoștea circumstanțele care făceau ca actul să fie ilegal. Se consideră că orice rudă a debitorului are cunoștință în sensul tezei anterioare, dacă aceasta nu demonstrează, corespunzător cerințelor, că nu avea cunoștință sau că nu ar fi trebuit să aibă cunoștință. În cazul în care actul respectiv a fost realizat cu mai mult de cinci ani înainte de termen, acesta nu este anulat decât dacă vizează o rudă a debitorului.

Plata unei datorii care a fost efectuată cu mai puțin de trei luni înainte de termenul-limită și care a fost realizată printr-un alt mijloc de plată decât mijloacele obișnuite, în avans sau până la o sumă care a înrăutățit semnificativ situația financiară a debitorului, este anulată dacă, având în vedere circumstanțele, aceasta nu poate fi totuși considerată normală. În cazul în care plata a fost efectuată în favoarea unei rude a debitorului înainte de expirarea perioadei de trei luni, dar în mai puțin de doi ani înainte de termenul-limită, aceasta se anulează dacă nu se stabilește că debitorul nu era sau nu a devenit insolubil ca rezultat al acestei operațiuni.

Există norme speciale, printre altele, în ceea ce privește donațiile, separarea bunurilor și remunerațiile. Anumite plăți efectuate către stat nu intră în domeniul de aplicare a normelor privind restituirea la patrimoniu, printre altele impozitele deja plătite.

Lichidatorul poate contesta restituirea la patrimoniu, în special prin introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe ordinare sau prin opoziție la monitorizarea lichidării judiciare. În cazul în care lichidatorul nu dorește să conteste restituirea la patrimoniu, iar procedura de conciliere nu are loc, un creditor poate să conteste restituirea prin introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe ordinare.

În cazul restituirii la patrimoniu, bunurile pe care debitorul le-a sustras sunt reintegrate în patrimoniu.

RESTRUCTURAREA ÎNTREPRINDERILOR

După ce o decizie de restructurare a fost notificată, dispozițiile Legii privind lichidarea judiciară aplicabile restituirii la patrimoniu se aplică în cazul în care a fost încheiat un concordat judiciar (a se vedea secțiunea privind lichidarea judiciară).

În cazul în care se solicită restituirea la patrimoniu a unei creanțe privilegiate sau a unei plăți obținute prin punere sub sechestru, instanța poate decide suspendarea, până la o notificare ulterioară, a procedurii de executare silită.

O cale de atac cu privire la restituirea la patrimoniu poate fi formulată de către administrator sau de un creditor a cărui creanță ar trebui să fie acoperită de un concordat judiciar. Calea de atac trebuie introdusă înainte de data la care are loc adunarea creditorilor și nu poate face obiectul unei decizii definitive atât timp cât chestiunea concordatului judiciar nu a fost soluționată. Orice creditor care dorește să formuleze o cale de atac trebuie să informeze administratorul cu privire la aceasta, sub sancțiunea inadmisibilității.

Dacă restructurarea unei întreprinderi ia sfârșit fără ca un concordat judiciar să fi fost încheiat și dacă debitorul nu este plasat în lichidare judiciară la cerere, depusă în termen de trei săptămâni de la încheierea restructurării, acțiunea privind restituirea la patrimoniu este respinsă.

Produsul obținut în urma acțiunii privind restituirea la patrimoniu revine, după deducerea cheltuielilor reclamantului, creditorilor care au încheiat concordatul.

Un părât care, datorită acțiunii reclamantului, poate valorifica o creanță împotriva debitorului, își vede creanța integrată în procesul de negociere a concordatului și are dreptul să deducă partea care îi revine din suma pe care, altfel, ar fi trebuit să o plătească.

În cazul în care un creditor care este parte la concordat sau debitorul formulează o cale de atac împotriva hotărârii de restituire la patrimoniu, instanța poate dispune administrarea specială a sumei care, în conformitate cu normele prevăzute la alineatul precedent, le revine creditorilor. Bunurile astfel plasate sub administrare nu pot fi puse sub sechestru decât dacă concordatul este caduc.

AJUSTAREA DATORIILOR

Nu există norme specifice privind restituirea la patrimoniu.

AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ÎNTREPRINDERI ÎN CONFORMITATE CU LEGEA PRIVIND AJUSTAREA DATORIILOR PENTRU ANTREPRENORI

Nu există norme specifice privind restituirea la patrimoniu.

Ultima actualizare: 19/02/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.